

Horné Topoľníky vznikli v chotári Topoľníky na pozemku, ktorý v 13. storočí kráľ Belo IV. daroval bratislavskej kapitule a prepoštovi. Ladislav IV. v r. 1277 spomenuté darovanie potvrdil. V najstarších prameňoch sa obec po prvýkrát spomína v r. 1451. Zemepáni tu mali veľmi výnosné miesto, na ktorom sa lovili vyzy. V 16. storočí si obec prenajali šľachtické rodiny, v 17. storočí Pálffyovci. V r. 1553 bolo v obci 7 port, v r. 1720 tu bol mlyn a 29 daňovníkov. V roku 1828 mala obec 138 domov a 989 obyvateľov. Za prvej ČSR mala obec poľnohospodársky charakter a v novembri 1938 bola tiež pripojená k Maďarsku.

Pôvodným povoláním tunajšieho obyvateľstva bolo rybárstvo a poľovníctvo. Neskôr ich vystriedalo poľnohospodárstvo a chov dobytky. Po Budíne a Komárne boli Topoľníky tretím najväčším miestom, kde sa lovili vyzy. Odtiaľto vozili ryby nasolené v sudoch do Varšavy, Kyjeva, Moskvy, Viedne, Prahy, dokonca i do Paríža. Tento druh ryby pre jej vynikajúce mäso nazývali rybou kráľov, pre jej veľkosť kráľom rýb.

Najväčší exemplár ulovený v tomto okolí vážil 11 q. Písomné záznamy o obci sa v čase 2. svetovej vojny stratili. Archívny výskum sa začal v r. 1974.



Dolní Náražď patrila kedysi rodine Aghovcov, neskôr iným zemepánom, r. 1553 Serédyovcom a Méryovcom, časť panstvu Sv. Jur, časť panstvu Malinovo-Eberhard. Od r. 1796 sa obec vyvíjala ako zemepánske mestečko s trhovým a mečovým právom ako sídlo správy jedného z dištriktov panstva Sv. Jur. V polovici 18. storočia sa stala strediskom samostatného panstva Alsónyárasd (Dolní Náražď), ku ktorému patrili Dolné Saliby, Trhová Hradská, Horný Štál a iné dediny. V roku 1720 mala 23 domov; v roku 1828 už 99 domov a 716 obyvateľov. Vo zväzku o Prešporskej (Bratislavskej) župe, ktorý vyšiel v edícii Župy a mestá v Uhorska (Magyarország vármegyéi és városai) redigovanej Samu Borovským na prelome storočia sa uvádza:

